

[Jytte Røge]

drene hentede dem ca. kl. 17. Man behøver ikke at være psykolog for at se, hvor frustrerende det må være for sådan en lille fyr at skulle skifte miljø mange gange om dagen, og forsøget resulterede også i en del adfærdsforstyrrede børn, der måtte igennem skolepsykologisk behandling.

Børnepasningsordning på skolerne kan kun anses for nødvendig i de tilfælde, hvor lokalesituationen bevirker, at børn i det første skoleår må møde på meget uregelmæssige tidspunkter. Det glædede mig derfor at høre, at ministeren vil tage problemet med disse børnehaveklasser op.

Poul Dam (SF):

Hr. Lembourn fremsatte nogle interessante betragtninger om de musiske fags placering i undervisningen. Jeg vil da meget langt give ham ret, ikke mindst hvis de forbedringer, han foreslog, kunne indføres med tilbagevirkende kraft, for det forekom mig, at visse af de mere eksakte oplysninger, som hr. Lembourn fremkom med, vidnede om visse mangler på dette område.

Jeg har i øvrigt taget ordet, fordi jeg mener, at der også ved denne debat bør siges noget om spørgsmålet kristendomsundervisning i skolen. Vi har haft lejlighed til at drøfte det ved forskellige andre skolelove og også i forbindelse med indoktrineringsdebatten sidste år, men nu kommer sagen altså op igen.

I det lovforslag, der foreligger her, er der et krav om kristendomskundskab som et særligt fag på alle klassetrin, undtagen 7., og det er jo under hensyn til, at konfirmationsforberedelsen desværre ligger på dette pædagogisk fuldstændig tåbelige tidspunkt, og det foreslås, at man på 10. klassetrin skal tilbyde kristendomskundskab som et valgfrit fag.

Dette er der ikke noget at sige til. Det, der virkelig er noget at sige til, er den formulering, som man i § 5 har givet spørgsmålet om kristendomsundervisningens kundskabsområde og om fritagelsesmulighederne. Her er der nemlig tale om et totalt brud med den frihedslinje, der hidtil har båret dansk lovgivning, og med den grundidé om forældrenes bestemmelsesret på dette centrale livsområde.

Nu kan man selvfølgelig for det første

spørge, hvad den danske folkekirkes evangelisk-lutherske kristendom egentlig er. Folkekirken er en rummelig folkekirke og skal være det, og den kristendomsopfattelse, der findes hos forskellige mennesker, der alle bekender sig til folkekirken, kan udvise ganske overordentlig store forskelle. Er det meningen, at man, under påskud om at man skal have en neutral, såkaldt objektiv kristendomsundervisning, skal lave en eller anden steriliseret udgave af folkekirken kristendom, som alle kan være enige om? Hvis man skal krystallisere den opfattelse af kristendom, som jeg har, og den opfattelse, hr. Chr. Christensen har, ned til en fællesnævner, eller hvad man skal kalde det, bliver der meget lidt tilbage ud over navnet. En gang imellem har jeg i hvert fald visse problemer med, om det egentlig er den samme kirke, vi tilhører. Men det kan nu være, hvad det være vil.

Det gamle frihedsprincip gik jo ud på, at kristendomsundervisningen var frivillig, forældrene havde ret til at forlange deres børn fritaget uden noget særligt bevis, uden nogen særlig prøvelse. Nu får vi det indsnævret til, at det kun gælder, hvis forældrene tilhører et trossamfund uden for folkekirken, hvad det så ellers er, dette er jo ikke defineret i lovgivningen, grundlovsparagraffen om trossamfund uden for folkekirken er aldrig opfyldt. Man kan påstå, at man tilhører et eller andet mystisk foretagende, som har et brevpapir med en slags kors på, og så har man altså dermed erklæret sig udenfor. Men det vil sige, at ateister ikke har denne ret, deres børn skal tvangs-kristnes, skal tvangsopdrages. Det er et forbløffende resultat af det, der skulle have været en kristelig frihedstradition.

Hr. Chr. Christensen sagde, at han ikke ville have nogen adskillelse mellem skole og kirke, og jeg har fornemmelsen af, at det fra den side, hr. Chr. Christensen repræsenterer, er et udtryk for kirkelig døvenskab. Kirken har ikke lyst til at påtage sig den kristelige undervisning selv, og derfor skyder man det over på skolen. Jeg har den stik modsatte opfattelse. Det er kirkens opgave at undervise i kristendom, det er skolens opgave at fortælle om kristendommen som et kulturelement blandt alle andre, og det skal naturligvis gøres over for alle, men ikke i et særligt fag.